

ПОЗИВ КЪМ БЪЛГАРИТЕ
ЗА ВЪСТАНИЕ

Мили братя българи!

Время дойде веки и ние да съкрушим тяжкото иго на нашите мъчителни неверни турци! Що е наш живот в това безчестно робство? Не е ли всегашна тяжка тягота? Коя мила добрина имаме под това люто османско владение? По-добре, братя, една сладка маломинутна за свобода смърт, а не дълго-вечен рабски живот под тия безчеловечни турски мъки!

Ставайте, братя, на оръжие мало и голямо за нашата мила свобода и независимост! Турското царство веки пропадва. Тии са веки изгубили военний дух, тии са ся вдали в разслаба и разкошност, тии са осиромашели и оголели. Нямаат веки сребро и злато. Тяхното число сравнително с нас е ничтожно. Тии не могат в една нужда да съсредоточат на едно място значително число войнства. Пример да бъде нам ерцеговската и чърногорската война, де нищо не могат да сторят толкова време! Що стоиме, българи? За коги чакаме? Европа и цял просвещен свят са разположени да съдействуват за нашата свобода, но трябва ние да почним и да покажем, чи сме въистина достойни за свобода. Трябва да покажем, чи в нашите жили тече йеще старобългарска юнашка кръв и чи мъчителите не са я съвсем изпили! Турци сами проповядат явно падение си и готвят ся от първи удар да бягат в Азия.

Един всеобщ и силен удар ще реши нашата славна бъдущност, кату разгони и изтреби мръсните кръвници мусулмани от нашите предели! До коги, братя, веки да търпим безчестие, грабителства, убийства и тяжки угнятения от турската зверска

невярност? Ето вес Балкански полуостров в огън запален. Нашите единородни и единовърни братя и съседи храбри чърногорци и сърби сички на оръжие храборно и победоносно бият, сякат и требят общия неприятел, стар кръвник турчин! Може ли да бъде и за нас по-добро друго благовреме от това? Нека никой не мисли, чи свобода ся добива без кръв и без скъпоценна жертва! Нека никой не чака от другиго да го освободи. Нашата свобода от нас зависи! Нека всеки запиши дълбоко в сърцето си за свята възторгна реч — свобода или смърт и с пламен меч да върви в бойното поле под знамяна на непобедимия български лъв, а божа всесилна десница нам ще помогни!

1—20 августа 1862

Народний войвода Г. С. Раковский